

PRVA PORUKA

DAVID NARUČUJE UBISTVA

Ubistvo je greh, pa čak i ubistvo iz samoodbrane je greh, jer Božija zapovest kaže ne ubij: „**Ne ubij.**“ **2. Mojsijeva 20:13** Postoji verovanje da ta zapovest treba da glasi ne poćini zloćin ubistva i da je onda ubistvo iz samoodbrane dozvoljeno po Bibliji. Međutim reć koja se koristi u toj zapovesti je hebrejska reć „ratsah“ koja ne znaći ubistvo iz zloćina. Dokaz za to imamo u ovom stihu gde se ista reć upotrebljava dva puta: „**Ko god nekoga ubije, ubica (ratsah) neka se usmrti (ratsah) na temelju usmene izjave svedoka; ali jedan svedok neka ne svedoći protiv nijedne osobe da se ona usmrti.**“ **4. Mojsijeva 35:30** Znaći ista reć se koristi za ubicu i za ubistvo ubice. Pošto je sam Bog naredio da se ubica ubije, onda ta reć ne mođe znaćiti ubistvo iz zloćina, jer Bog ne mođe poćiniti zloćin. To nas dovodi do toga da je u Bibliji ubistvo dozvoljeno jedino ako lićno Bog to naredi u posebnim okolnostima. To naravno nije znaćilo da je svako mogao da ubije ubicu, nego su za to bili od Boga posebno odrećeni ljudi kao što danas imamo drđave u kojima nije ukinuta smrtna kazna i u većini tih drđava pravosudni organi sprovode smrtnu kaznu nad ubicom, a ne obićni graćani. Ipak postoji i tu razlika jer se današnje moderne drđave koje nisu ukinule smrtnu kaznu ne nalaze u posebnim okolnostima da ubiju ubicu i nisu dobili narećenje od Boga da mogu tako nešto da rade. Bog je u prošlosti na taj naćin zavodio red u teokratskoj drđavi Izrael, da Jevreji ne bi postali poput okolnih neznabođaćkih naroda gde su ubijanja nedućnih ljudi bila normalna pojava. Bogu je bilo veoma bitno da se Jevreji ne iskvaru kao narod, jer su trebali biti videlo svim drugim narodima i Bođije oruće preko kojeg bi se jevanđelje proširilo po celom svetu. Međutim pošto su Jevreji i pored toga nastavili da ćine bezakonje, Bog ih je poslao u Vavilonsko ropstvo, a kada ni posle 70 godina provedenih u vavilonskom ropstvu nisu naućili lekciju, Bog je poslao nekoliko vekova kasnije Rimsko Carstvo da ih porobi i drđi pod kontrolom. Da su kao narod svi verom bili poslušni Bogu, ne bi nikada morali nikoga da ubiju, jer Bogu nije bio problem da On Sam pobije sve njihove neprijatelje.

„**Dok je Samuel prinomio žrtvu paljenicu, priblićili su se Filistejci da se bore protiv Izraela: ali tog dana je zagrmio Gospod silnom grmljavinom na Filistejce i razbio ih je; i bili su oni potućeni pred Izraelom.**“ **1. Samuelova 7:10** „I poslao sam pred vama stršljena, koji je proterao ispred vas njih, i dva amorejska kralja, ali ne tvojim maćem, ni tvojim lukom. I dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili, i u njima prebivate; i hranite se od vinograda i maslinika koje niste posadili.“ **Isus Navin 24:12,13**

David je pred smrt narućio dva ubistva. Ovo je prvo narućeno ubistvo: „**A ti znaš i šta mi je ućinio Joab, sin Serujin, i šta je ućinio dvojici zapovednika Izraelove vojske: Abneru, sinu Nerovom, i Amasi, sinu Jeterovom, koje je zaklao i krv ratnu prolio u miru i ratnom krvlju poprskao pojas koji mu je bio oko slabina i obuću koja mu je bila na nogama. Ti, zato, postupi po svojoj mudrosti i ne daj da njegova seda glava u miru siće u grob.**“ **1. Kraljevima 2:5,6** Vidimo da je David narućio Joabovo ubistvo jer je Joab u vreme mira hladnokrvno ubio dvoje ljudi, što znaći da se ovde ne radi o mrđnji, ni o osvetti, nego o pravdi. Mi danas imamo drđave u kojima se najteći zloćinci osućuju na smrtnu kaznu. To ne znaći da se neki od tih zloćinaca neće pokajati i prihvatiti Hrista pred smrt i umreti novoroćen kao razbojnik na krstu, ali istrajavanje u bezakonju kao konaćnu posledicu ima smrt: „**Jer plata za greh je smrt, a milosni**

dar Božiji je život večni u Hristu Isusu, Gospodu našem.“ Rimljanima 6:23 Joab je prekršio zapovest ne ubij i osuđen je na smrt. Solomon je uradio ono što je David tražio od njega: „**A kralju Solomonu je bilo dojavljeno da je Joab pobjegao u Šator Gospodnji: 'I eno ga kod žrtvenika.'** Tada je Solomon poslao Benaju, sina Jojadina, govoreći: 'Idi, navali na njega.' I došao je Benaja u Šator Gospodnji pa mu je rekao: 'Ovako je rekao kralj: 'Izađi!' A on je rekao: 'Neću, nego ću ovde umreti.' I Benaja je tu reč doneo natrag kralju govoreći: 'Ovako je govorio Joab i ovako mi je odgovorio.' Tada mu je kralj rekao: 'Učini kako je rekao, pa navali na njega i sahrani ga. Tako ćeš skinuti sa mene i sa doma oca mojeg nedužnu krv što ju je prolio Joab. Tako će Gospod vratiti njegovu krv na glavu njegovu, jer je nasrnio na dvojicu ljudi pravednijih i boljih od sebe i ubio ih mačem a da to moj otac David nije ni znao: Abnera, sina Nerovog, zapovednika vojske Izraelove, i Amasu, sina Jeterovog, zapovednika vojske Judine. Neka se dakle njihova krv vrati na glavu Joabovu i na glavu potomstva njegovog doveka; a Davidu i njegovom potomstvu i domu njegovom i prestolju njegovom neka od Gospoda bude mir doveka.' I ode Benaja, sin Jodajev, pa je navalio na njega i ubio ga je. I bio je sahranjen u svojoj kući u pustinji.“ **1.Kraljevima 2:29-34** Ovde vidimo da se Solomon poziva na Gospoda da Joabova krv padne na Joabovu glavu zato što je ubio dva pravednija čoveka od sebe, što znači da je u pitanju ispunjenje Božije pravde a ne osveta ili mržnja.

Ovo je drugo naručeno ubistvo: „**I evo, kod tebe Simeja, sina Girinog, Benjaminca iz Bahurima, koji me je prokleo užasnom kletvom onog dana kada sam odlazio u Mahanajim; ali došao mi je u susret kod Jordana i ja sam mu se zakleo Gospodom, rekavši mu: 'Neću te ubiti mačem.'** Zato ga ti sada nemoj držati nedužnim, jer si mudar čovek i znaš šta mu trebaš učiniti; ali njegovu sedu glavu obori u grob sa krvlju.' Tako je David usnio sa svojim očevima i bio je pokopan u Davidovom gradu.“ **1.Kraljevima 2:8-10** Ako bi ova ubistva koja je David naručio pred smrt bila greh, to bi onda značilo da je David umro u grehu i ne bi mogao da bude spašen. Međutim mi vidimo da David jeste spašen: „**I šta još da kažem? Jer ponestaće mi vremena počnem li govoriti o Gideonu, i Baraku, i o Samsonu, i o Jiftahu, i o Davidu, i Samuelu, i o prorocima, koji su putem vere pokorili kraljevstva, izvršili pravednost, zadobili obećanja, zatvorili usta lavovima.**“ **Jevrejima 11:32,33** David se zakleo Simeju da ga neće on ubiti i nije ga on ubio, ali hajde da vidimo šta Elen Vajt kaže zašto je David naručio Simejevo ubistvo: „*Davidov javni rad se bližio svom kraju. Znao je da uskoro treba da umre, i svoje poslovne brige i probleme nije ostavio u konfuziji da muče dušu njegovom sinu; već je dok je još imao dovoljno fizičke i umne snage sredio poslove pa čak i beznačajnije stvari, ne zaboravljajući da Solomona podseti na Simejev slučaj. Znao je da bi on kasnije unosio nemir i stvarao teškoće u carstvu. Bio je to opasan čovek, plahovite naravi, i pod kontrolom ga je mogao držati samo strah. Kad tad, on bi izazvao pobunu, pa čak ako bi mu se pružila povoljna prilika, on se ne bi ustezao da oduzme život Solomonu. Sređujući svoje poslove, David je ostavio dobar primer svima koji su zašli u godine da srede svoje stvari dok su još u stanju da to učine, da onda kad se smrt približi i kad njihove umne snage popuste nemaju više ništa od materijalne prirode što bi njihove misli odvratilo od Boga.*“ **Duh proroštva 1** Znači ovde vidimo razlog zašto Simej mora biti ubijen. On je opasan čovek plahovite naravi i uvek je postojala pretnja da ugrozi Solomona i njegovu vladavinu. Međutim treba da uzmemo u obzir da se Bog tri puta smilovao Simeju pre nego što je na kraju dozvolio da Simej bude ubijen, dva puta preko Davida i jednom preko Solomona.

Ovo je prvi put kad mu se smilovao: „**Kada je kralj David stigao do Bahurima, gle, izašao je odatle jedan čovek iz porodice i doma Saulovog, kome je bilo ime Simej, sin Girin: on je istupio i, prilazeći, proklinjao. I bacao je kamenje na Davida i na sve slugе kralja Davida; a sav narod i svi junaci bili su mu**

zdesna i sleva. Ovako je Simej govorio proklinjući: 'Izađi, izađi, ti krvniče; ti sine Belijalov: Gospod je na tebe uzvratio svu krv doma Saulovog, umesto kojeg si zavladao, i predao je Gospod kraljevstvo u ruku tvoga sina Abšaloma; i gle, snašla te je nevolja zato što si krvnik.' Tada Abišaj, sin Serujin, reče kralju: 'Zašto da taj mrtav pas proklinje mog gospodara kralja? Pusti me, molim te, da odem preko i skinem mu glavu.' I reče kralj: 'Šta ja imam sa vama, sinovi Serujini? Pustite ga neka proklinje, jer mu je Gospod rekao: 'Proklinji Davida.' Ko će onda reći: 'Zašto si tako činio?' I reče David Abišaju i svim svojim slugama: 'Evo, moj sin, koji je izašao iz moje utrobe, traži moj život, a kamoli to neće sada činiti ovaj Benjaminac? Pustite ga neka proklinje, jer mu je to Gospod naložio. Može biti da će Gospod pogledati na moju nevolju i da će mi Gospod uzvratiti dobrim za njegovo današnje proklinjanje.' A kada su David i njegovi ljudi prošli, pođe Simej padinom brda uporedo sa njim proklinjući dok je išao, bacajući kamenje na njega i bacajući prašinu." 2.Samuelova 16:5-13 Znači David je odbio da ubije Simeja, a evo šta Elen Vajt piše o tome: „*Ali car reče: šta je vama do mene, sinovi Serujini? neka psuje; jer mu je Gospod rekao: psuj Davida. Pa ko sme reći: zašto tako činiš? Još reče David Abišaju i svim slugama svojim: eto, moj sin, koji je izašao od bedara mojih, traži dušu moju, a kako neće ovaj Benjaminovac? Ostavite ga neka psuje, jer mu je Gospod zapovedio.*’ (2.Samuelova 16:10,11) David je priznao pred narodom i pred poglavarima da je to bila kazna koju je Gospod dozvolio zbog njegovog greha, što je dao neprijateljima priliku da hule, da je to što razjareni Benjaminovac čini samo deo predskazane kazne, i da, ukoliko to ponizno podnese, Gospod može ublažiti njegove patnje i Simejevu kletvu obratiti u blagoslov. David nije ispoljavao duh neobraćenog čoveka. Pokazao je da ima iskustva sa Gospodom. Pokazao je spremnost na to da ga Bog ispravlja, da sve to prihvati; i u poverenju se obratio Njemu kao jedinom istinitom. Bog je nagradio Davidovo skrušeno poverenje u Njega, osujetivši Ahitofelov savet i poštedevši mu život.” Duh Proroštva 1 Ovde vidimo da David nije ispoljavao duh neobraćenog čoveka i da je verovao Gospodu.

Ovo je drugi put kada se Gospod smilovao Simeju isto preko Davida: „A Simej, sin Girin, bacio se pred kralja kada je on prešao preko Jordana. I rekao je on kralju: 'Neka mi moj gospodar ne uračuna nedelo, i ne sećaj se onoga što je tvoj sluga pokvareno činio u dan kada je moj gospodar kralj izlazio iz Jerusalima; neka kralj to ne uzima ka srcu. Jer zna tvoj sluga da sam sagrašio; zato sam, evo, danas došao prvi od celog doma Josifovog da siđem u susret svom gospodaru kralju.' Ali Serujin sin Abišaj odgovori, rekavši: 'Zar neće Simej biti ubijen zbog toga što je proklinjao Gospodnjeg pomazanika?' A David odgovori: 'Šta ja imam sa vama, sinovi Serujini, da mi u ovaj dan budete neprijatelji? Treba li danas usmrtiti ikoga u Izraelu? Jer ne znam jesam li ovoga dana kralj nad Izraelom?' Zato kralj reče Simeju: 'Nećeš umreti.' I zakleo mu se kralj." 2.Samuelova 19:18-23 Da je David imao bilo kakvo zlo u svom srcu prema Simeju sigurno mu ovo ne bi oprostio. Elen Vajt je i ovaj događaj lepo opisala: „*Posle Avesalomove smrti Bog je srca izrailjskog naroda ponovo obratio Davidu, kao srce jednog čoveka. Simej koji je Davida obasipao kletvama u njegovom poniženju, uplašio se za svoj život, i bio je među prvim pobunjenicima koji su izašli pred Davida pri njegovom povratku u Jerusalim. Priznao je svoju pobunu ispoljenu prema Davidu. Oni koji su bili svedoci njegovih uvredljivih reči i postupaka nagovarali su Davida da mu ne poštedi život zato što je proklinjao pomazanika Gospodnjeg. Ali David ih je ukorio. On je Simeju ne samo poštedeo život, nego mu je milostivo sve oprostio. Da je bio osvetoljubivog duha on bi svoju osvetu zadovoljio na taj način što bi prestupnika koji ga je tako javno vređao predao na smrt.*” Duh Proroštva 1 Znači vidimo da David nije bio osvetoljubivog duha.

Bog se i treći put smilovao Simeju ali ovog puta ne preko Davida nego preko Solomona: „I poslao je kralj da dozovu Simeja, i rekao mu je: 'Sagradi sebi kuću u Jerusalmu; u njoj boravi i odatle nigde ne izlazi. Jer dobro znaj da ćeš onog dana kada izađeš i pređeš preko potoka Kedrona, svakako umreti: krv tvoja će biti na tvojoj vlastitoj glavi.' I odgovori Simej kralju: 'Dobra je to reč: kako je moj gospodar kralj rekao, tako će tvoj sluga učiniti.' I mnogo je dana Simej živeo u Jerusalmu. I dogodilo se nakon tri godine da su dvojica Simejevih slugu pobjegli ka Akišu, sinu Maakinom, kralju Gata. I dojavili su Simeju: 'Eno, tvoje sluge su u Gatu.' I ustao je Simej, ošamario je svog magarca i otišao u Gat ka Akišu da potraži svoje sluge; i došao je Simej i doveo je svoje sluge iz Gata. I dojavili su Solomonu da je Simej bio otišao iz Jerusalma do Gata i vratio se natrag. I poslao je kralj da se dozove Simej, i rekao mu je: 'Nisam li te naveo da se zakuneš Gospodom i opomenuo te, rekavši: 'Znaj zasigurno, onoga dana kada izađeš i odeš imalo dalje, svakako ćeš umreti', i ti si mi odgovorio: 'Dobra je reč što sam je čuo.' Zašto onda nisi održao Gospodnju zakletvu i zapovest koju sam ti naložio?' Još je rekao kralj Simeju: 'Ti znaš sve zlo, koje je poznato i tvome srcu, koje si učinio mome ocu Davidu: zato će ti Gospod uzvratiti tvoju zloću na tvoju glavu; a kralj Solomon će biti blagoslovljen i prestolje Davidovo će biti utvrđeno pred Gospodom doveka.' Tako je kralj zapovedio Benaji, sinu Jodajevom; on je izašao i oborio se na njega pa je on poginuo. I utvrdilo se kraljevstvo u Solomonovoj ruci.“ 1.Kraljevima 2:36-46

Posle trećeg puta Bog je dozvolio da Simej bude ubijen i vidimo da je Gospod vratio na Simejevu glavu zlo koje je Simej naneo drugima i ne samo to, već vidimo da je Solomon nakon ovog ubistva bio blagoslovljen od Boga jer se Solomonovo kraljevstvo utvrdilo u Solomonovoj ruci. David i Solomon su obojica bili novorođeni, ali su imali i svoje padove, međutim ova dva ubistva nikako nisu deo njihovih padova već je u pitanju izvršenje Božije pravde zbog učinjenog zla.

B. M.